

LARVIK TINGRETT**DOM**

Avsagt: 13. juni 2007

Saksnr: 07-028095MED-LARV

Rettens formann: Tingrettsdommer Randi Carlstedt

Meddommere: Jan Roger Fevang
Pernille Jacobsen

Den offentlige påtalemyndighet

Politiinspektør Olaf R. Kløvstad,

mot

Øyvind Heian

Advokat Rune Selbo

Etter forutgående rådslagning og stemmegivning for lukkede dører ble det for åpne dører avsagt slik

DOM:

Øyvind Heian er norsk statsborger og er født 16.12.1980. Han bor i Skiensveien 11, 3268 Larvik. Han er ugift og uten forsørgelsesbyrde. Det er opplyst at han for tiden er uten arbeid og mottar arbeidsledighetstrygd. Han har ingen formue..

Ved tiltalebeslutning utferdiget av Statsadvokatene i Vestfold og Telemark den 4. oktober 2006 er Øyvind Heian satt under tiltale ved Larvik tingrett for overtredelse av

I Straffeloven § 227, første straffalternativ

for i ord eller handling å ha truet med en straffbar handling som kan medføre høyere straff enn 6 måneders fengsel, under slike omstendigheter at trusselen var skikket til å fremkalle alvorlig frykt.

Grunnlag:

a)

Onsdag 20. september 2006 ca kl 1700 i en leilighet i Skiensveien 11 i Larvik, da politikonstabel Per Oscar Rønningen og politibetjent Gorm Solhaug kom til stedet for å hente en hund i en naboileilighet i kjelleren, åpnet han vinduet i etasjen over og ropte 'Jeg skal hente hagla og skyte dere' og at de skulle komme seg vekk. Han forsvant deretter innover i huset, hentet en gjenstand, åpnet samme vindu, gjernte hendene nedenfor vinduskarmen og på ny ropte at polititjenestemennene skulle komme seg vekk fra stedet. Trusselen var skikket til å fremkalle alvorlig frykt.

b)

Torsdag 21. september 2006 ca kl 1300 på sted som nevnt i post Ia, da politibetjentene Andreassen, Clausen, Andersen og Austnes kom til stedet for å forkynne en stevning for en person i naboileiligheten, kastet han et ukjent innhold i en kasserolle mot Andreassen, gjorde kastebevegelser med to skistaver mot tjenestemennene og sa 'Jeg sier bare en ting, pass på familiene deres'. Trusselen var skikket til å fremkalle alvorlig frykt.

II Straffeloven § 128

for ved trusler å ha søkt å få en offentlig tjenestemann til urettmessig å foreta eller unnlate en tjenestehandling.

Grunnlag:

a)

Til tid og på sted som nevnt i post Ia, forholdt han seg som beskrevet der.

b)

Til tid og på sted som nevnt i post Ib, forholdt han seg som beskrevet der.

Ved tilleggstitalebeslutning utferdiget av Politimesteren i Vestfold ved 6 november 2006, ved politiinspektør Magнар Pedersen som har utvidet påtalekompetanse er Øyvind Heian satt under tiltale ved Larvik tingrett for overtredelse av:

I Straffeloven § 227, første straffalternativ

for i ord eller handling å ha truet med en straffbar handling som kan medføre høyere straff enn 6 måneders fengsel, under slike omstendigheter at trusselen var skikket til å fremkalle alvorlig frykt

Grunnlag:

Fredag 29. september 2006 i Skiensveien 11 i Larvik, under samtale med psykolog Tor Erik Befring uttalte han blant annet: 'at han kommer til å drepe noen snart', 'at han tror ikke han kommer til å ta livet av en politimann, men snarere en ansvarlig person som justisministeren', og 'han vil kunne bli så provosert og rasende hvis han igjen opplever seg trakasert at han vil være istand til å drepe en politimann'. Truslene var skikket til å fremkalle alvorlig frykt.

II Vegtrafikkloven § 31, første ledd, jf § 13, jf forskrift av 25. januar 1990 nr 92 om bruk av kjøretøy § 2 - 5

som fastsetter at kjøretøy må ikke ha merke, skilt eller lignende som kan forveksles med påbudt kjennemerke eller som kan vanskeliggjøre identifikasjon av kjøretøyet.

Grunnlag:

Lørdag 29. april 2006 kl. 02.55 i Møllegata i Larvik kjørte han en Derbi moped KV 9807 hvor kjennetegnet var uleselig da det var delvis tildekket.

III Vegtrafikkloven § 31, første ledd, jf § 10, første ledd

for som fører av kjøretøy å ha unnlatt å stanse for kontroll når politiet eller kontrollpersonell fra vegkontoret har krevet det, eller ikke å ha vist frem dokumenter det er påbudt å ha med seg under kjøringen, eller ikke straks å ha etterkommet påbud gitt med hjemmel i vegtrafikkloven

Grunnlag:

Ved tid og på sted som beskrevet under post II førte han den der nevnte moped og unnlot å stanse for politiet til tross for at det var gitt tegn om å stanse.

IV Straffeloven § 326, nr 2

for å ha forulempet offentlig tjenestemann under hans utførelse av tjenesten ved skjellsord eller annen fornærmelig atferd

Grunnlag:

Torsdag 15. juni 2006 kl. 12.45 i Skiensveien 11 i Larvik idet politet oppsøkte adressen i forbindelse med pågripelse, ropte han til politiet at han 'ikke ville ha søppel i gården' og ropte til leieboeren at han ikke skulle lukke opp, og forulempet således tjenestemennene under deres lovlige utførelse av tjenesten.

V Straffeloven § 326, nr 1

for å ha hindret eller søkt å hindre en offentlig tjenestemann i den lovlige utførelse av tjenesten eller vegret seg med å gi ham adgang til steder, hvor han var berettiget til dette

Grunnlag:

Søndag 16. juli 2006 kl. 23.38 i Tollbugata 5 i Sandefjord i forbindelse med at tollvesenet skulle gjennomføre innreisekontroll av Audi personbil med kjennerke BD-27112, blandet han seg inn i tolltjenestemennenes arbeid og mottok bilnøkler og tollvarer fra bilføreren slik at tollinspektør Johansen ikke kunne gjennomføre tollkontroll av bilen og tollvarene og hindret han således under hans lovlige utførelse av tjenesten.

Ved tilleggstiltalebeslutning av 27. november 2006 fra statsadvokatene og Vestfold og Telemark er han til slutt satt under tiltale ved Larvik tingrett for overtredelse av :

Straffeloven § 204 a, første ledd bokstav a

for å ha anskaffet og vært i besittelse av, eller mot vederlag å ha gjort seg kjent med fremstilling av seksuelle overgrep mot barn eller fremstilling som seksualiserer barn.

Grunnlag:

Tirsdag 10. oktober 2006 på sin bopel i Larvik, var han på sin Philips PC i besittelse av en rekke bilder og filmer av seksuelle overgrep mot barn eller fremstillinger som seksualiserer barn.

Hovedforhandling ble holdt i Larvik tingretts lokaler 11. og 12. juni 2007. Tiltalte møtte ikke til tross for at han var lovlig stevnet. Han hadde til sin forsvarer opplyst at han vurderte ikke å møte. Retten fant at vilkårene for å behandle saken var til stede i medhold av straffeprosessloven § 281.

Retten mottok forklaring fra 9 vitner, og det ble foretatt slik dokumentasjon som fremgår av rettsboken.

Aktor nedla slik påstand :

1. Tiltalte dømmes etter tiltalene til fengsel i 8 måneder. Av dette må 90 dager sones, mens 5 måneder gjøres betinget med 2 års prøvetid, uten særlige vilkår.
Varetektsfradraget er 79 dager. Den ubetingede del anses sont i varetekt.
2. Med hjemmel i straffelovens §§ 35 og 37 b inndras et Gamo luftgevær, et sverd, to kniver, et par staver og et Phillips Freeline dataanlegg, til fordel for det offentlige.
3. Øyvind Heian dømmes til å betale saksomkostninger til det offentlige.

Forsvarer nedla påstand om at tiltalte frifinnes for alle poster unntatt post II i tilleggstiltalebeslutning nr 1, subsidiært at han anses på mildeste måte.

Retten bemerkinger:

Ved bevisvurderingen har retten lagt til grunn prinsippet om at enhver rimelig tvil skal komme den tiltalte til gode.

Basert på dette prinsipp har retten lagt nedenstående faktum til grunn.

Tiltalebeslutningen av 4. oktober 2006

Onsdag 20. september 2006, ca kl 1700 dro polititjenestemennene Per Oscar Rønningen og Gorm Solhaug til tiltaltes hus i Skiensveien 11 i Larvik. De dro dit for å hente en hund i leiligheten i underetasjen, og som ble leiet av en som på det tidspunkt var satt i varetekt. Det var vedkommende som hadde bedt politiet om å hente hunden slik at den ikke skulle forbli leiligheten alene. For å hjelpe vedkommende, dro politiet til stedet i stedet for å rekvirere Falken og pådra vedkommende utgifter.

Da de ankom stedet, parkerte de i oppkjørselen og gikk mot underetasjen. Huset ligger i en skråning. De observerte at da de kjørte inn til huset, løp tiltalte fra haven og rundt til sin egen inngang på baksiden. Politiet hadde fått beskjed av den som eide hunden at de skulle ta seg inn et åpent vindu, og gikk mot dette. Tjenestemennene var kledd i uniform og kjørte uniformert Maje.

Tiltalte kom da i et vindu over dem, og tjenestemennene opplyste til ham at de skulle hente leieboerens hund etter dennes oppfordring, men tiltalte var sint, høylydt og aggressiv. De forsøkte å roe ham ned, men han hisset seg mer og mer opp. Han ropte da at han skulle hente en hagle og skyte dem, lukket vinduet og gikk inn. Politibetjent Rønningen noterte ned det tiltalte hadde sagt.

Tjenestemennene ble enige om at det ikke kunne akseptere at tiltalte oppførte seg på denne måten, og gikk mot hans dør for å hente ham. Det var politibetjent Solhaug som gikk til døren, mens politibetjent Rønningen ikke gikk helt frem, men kikket inn et vindu. Han observerte da tiltalte med noe langt som han bar i begge hender, og politibetjent Rønningen oppfattet på bakgrunn av tiltaltes uttalelser kort forut, at det kunne være et våpen. Tjenestemennene følte det sterkt truende, og trakk seg tilbake. Tiltalte kom i vinduet, men holdt hendene ned, som om han holdt noe han ikke ville vise, og måten han stod på, oppfattet tjenestemennene at han kunne holde et våpen under vinduet. De ba ham komme ut og vise hendene sine, men tiltalte lo av dem. De dro fra stedet, og observerte huset på litt avstand.

Senere samme kveld ble det en væpnet aksjon, hvor tiltalte ble pågrepet sent på natten og satt i arrest.

Tiltalte ble løslatt neste formiddag, men nektet å forklare seg for politiet.

Den 21. september 2006, hadde politiet fått beskjed om å forkynne en stevning for Thore Tvedt, som bor i samme hus som tiltalte. Det var denne dagen en redningsøvelse på Peter Wessel, og de hadde få kjøretøy til disposisjon til annet arbeid. Derfor måtte de kjøre Maje, og hadde mange tjenestemenn i denne. De hadde fått stevningen på fax samme dag og det hastet med forkynnelsen.

De kjørte til huset og parkerte på venstre side og gikk og banket på døren. Alle gardiner i huset var trukket for. Politibetjent Clausen banket på døren, og tiltalte lukket opp, men han sa ikke noe, bare smilte. Han ble fortalt at de skulle forkynne noe for Tvedt, men tiltalte bare lo og ristet på hodet, og lukket deretter vinduet.

Da politiet skulle banke på på nytt, så de tiltalte kom i et åpent vindu i annen etasje med en gryte i hendene. Han holdt i begge hanker. Politibetjent Andreassen tenkte det kunne være varmt vann eller noe annet, og løp i det tiltalte kastet. Det ble kastet mot politibetjent Andreassen. Politibetjent Andreassen mener det mest sannsynlig bare var vann som ble kastet, han fikk litt på buksen og skoene. Tiltalte lukket deretter vinduet, men kom så i badevinduet med to skistaver eller gåstaver som han rettet mot tjenestemennene og gjorde kraftige kastebevegelser. Bevegelsene var rettet direkte mot blant annet politibetjent Clausen, og tjenestemennene gikk i dekning bak bilen. Under dette, eller umiddelbart etterpå ropte tiltalte at "jeg sier bare en ting, pass på familiene deres".

Tiltalte har ikke gitt forklaringer til politiet, men han har forklart seg overfor den sakkyndige under den prejudisielle observasjonen forut for rettssakene.

Tiltalte har der om episoden den 20. september 2006 forklart at politiet hadde vært på hans bopel to dager forut for dette, og spurt etter hans leieboer, og da han denne dagen observerte dem på nytt og at de filte med et vindu. Han spurte om de hadde ransakingspapirer og opplevde at politiet svarte på en frekk måte. Han spurte på nytt etter ransakingspapirer og fikk vite at de kom for å hente en hund som leieboer ønsket på kennel. Tiltalte har videre der forklart at han gikk for å hente et kamera for å dokumentere episoden og at politiet spurte om det var en trussel. Han ble bedt om å vide det han hadde i hendene, men han ba dem komme seg vekk.

Når det gjelder episoden dagen etter har tiltalte forklart at han nettopp var kommet hjem da politiet neste dag kom med noen papirer som skulle underskrives. Han opplevde det som planlagt psykisk terror og fant det helt unødvendig. Han gikk rundt i huset og var "fra seg", og tok så en kjele med kaldt vann som han kastet ut vinduet. Han har forklart at han ikke siktet mot politiet. Deretter hentet han gåstaver som han holdt ut vinduet og sa "kom dere vekk". Han har forklart at han var rasende på politiets behandling av ham og kan huske at han sa "Jeg må passe på familien min".

Retten finner bevist ut over rimelig tvil at tiltalte den 20. og 21. september 2006 har forholdt seg slik det er beskrevet i tiltalebeslutningens post I og II. Tiltalte har på en del punkter forklart seg overensstemmende med polititjenestemennene. Tiltalte var klar over at det ved politiet som kom, og også klar over hvorfor de kom. Han aksjonerte med det samme han oppdaget dem, og var sint og aggressiv.

Retten finner bevist ut over rimelig tvil at tiltalte den 20. september 2006 ønsket å true tjenestemennene til å forlate stedet og også skremme dem, og at han truet med å hente hagle og skyte dem. Denne trusselen ble understreket ved at han hentet noe langt som i alle fall for tjenestemennene kunne se ut som et våpen, og at han også ved å bevisst holde hendene nede fra vinduet å nekte å vise dem. Av politiet er det opplyst at han tidligere har

hentet fotoapparat og tatt bilder, og han har da tydelig vist hva han har gjort i motsetning til nå hvor han åpenbart ville indikere at han hadde noe annet enn et fotoapparat.

Retten finner videre bevist ut over rimelig tvil at han med å kaste innholdet i en kasserolle, ville true og tjenestemennene til å forlate stedet uten å få gjennomført den tjenestehandling de kom for. Retten finner bevist at han kastet mot bestemt tjenestemann. Retten fester ikke lit til at tiltalte sa at han måtte ta vare på sin familie, det er ikke opplyst at det var noen av familien til stede i huset da dette skjedde.

Retten finner videre bevist ut over rimelig tvil at tiltalte handlet med forsett. Tiltalte blir etter dette å domfelle overensstemmende med tiltalebeslutningen av 4. november 2006.

Tilleggstiltalebeslutningen av 6. november 2006

Etter at tiltalte to ganger i løpet av kort tid i september var pågrepet av politiet og det hadde vært tilspissede situasjoner hvor tiltalte kom med alvorlige trusler, var hans familie bekymret for ham, og det ble ordnet slik at han fikk time hos psykolog Befring ved Søndre Vestfold DPS.

Under samtalen med psykologen kom tiltalte med trusler overfor politiet og justisministeren av en slik art at psykolog Befring varslet politiet.

I Befrings journalnotat, skrevet samme dag som samtalen fant sted, men senere på dagen, er anført at tiltalte tidlig i samtalen fremholdt at han kom til å drepe noen. Befring har i retten opplyst at han på bakgrunn av innholdet i henvisningen, opplyste tiltalte om den plikt psykologen har til å varsle ved alvorlige forhold. Likeledes ble dette gjentatt flere ganger under samtalen for å gi tiltalte anledning til å dempe sine uttalelser, og det ble gjentatt ved avslutningen. Befring ringte også til tiltalte den dagen Befring skulle varsle videre om forholdet. Ikke på noe tidspunkt dempet tiltalte sine uttalelser eller ga dem et annet mindre farlig inntrykk, tvert i mot, ble det forsterket.

Tiltalte opplyste at hvis trakasseringen fortsatte ville han komme til å ta livet av noen.

Det heter videre i journalnotatet:

"Pasienten sier at han ikke har våpen i huset nå, men vurderer å skaffe seg det. Pas. fremholder at han tror han ikke kommer til å ta livet av en politimann, snarere en ansvarlig person som justisministeren. Senere sier han at det eventuelle drapet vil kunne komme som en impulsbehandling: han vil kunne bli så provosert og rasende hvis han igjen opplever seg trakassert at han vil være i stand til å drepe en politimann. Like fullt vurderer han å skaffe seg våpen.

Pas fremstår lite bekymret for at det vil inntreffe. Jeg tolker han dit hen at han formidler dette like mye som en trussel som en bekymring."

Psykolog Befring har i retten forklart at han følte at han ble brukt som en formidler og at truslene, særlig overfor politiet ble oppfattet som reelle. Særlig det forhold at tiltalte når han ble konfrontert av opplysningene ville bli gitt videre, ikke ville moderere eller trekke tilbake truslene.

Befring tok truslene alvorlig også fordi det ikke ble funnet tegn på psykotisk tankeinnhold eller vrangforestillinger, og ingen tegn til økende affekt.

Trusler kan fremsettes i ord eller handling, det er ikke nødvendig at den som fremsetter trusselen skal utføre handlingen, og dersom trusselen fremsettes med bevissthet om at den vil komme den for øre som skal rammes av trusselen, er dette omfattet av straffeloven § 227. Videre kan trusselen være straffbar selv om den fremsettes overfor en som verken direkte eller indirekte rammes såfremt den fremtrer som alvorlig ment, slik at den er egnet til å skape alvorlig frykt.

Trusselen må rent objektivt sett være skikket til å skape alvorlig frykt, og dette må vurderes ut fra trusselens innhold sett i sammenheng med de omstendigheter den er fremsatt under.

Psykolog Befring har i dette tilfellet mottatt tiltaltes trusler om å drepe justisministeren og polititjenestemenn dersom han blir provosert, og tiltalte har planlagt å skaffe seg våpen. Ut fra den situasjonen tiltalte var i og hvor han fremkom med truslene, oppfattet psykolog Befring at de var alvorlig ment, og at tiltalte også ønsket at de skulle tas alvorlig. Det er ingen tvil om at en trussel om drap er skikket til å fremkalle alvorlig frykt.

Retten finner etter dette bevist ut over rimelig at tiltalte har forholdt seg slik det er beskrevet i post I og at han har handlet med forsett. At det er en reell trussel er etter rettens oppfatning ikke tvilsomt.

Lørdag 29. april 2006 ca kl 0255 kjørte tiltalte moped med kjennetegn KV 9807. Kjennetegnet var delvis uleselig fordi det var satt en reflekstape midt over tallene. Politibetjent Andersen har i retten forklart at da de observerte denne mopeden med uleselig skilt ville de kontrollere, og blinket med lyshorn og blålys for å få vedkommende til å stanse. De kunne se at føreren så i speilet at de lå bak, men han stanset ikke. Han kjørte sakte, og stanset ikke der det var mulig å stoppe, og politiet brukte også sirene for å få ham stanset. Han stanset først da de klarte å presse ham inn mot en murvegg. Det var først etter at han ble stanset at politiet ble klar over hvem de hadde stanset og gjenkjente tiltalte.

Tiltalte var uvillig og irritert, og opplyste at han hadde lånt mopeden. Han flyttet tapen ned slik at den dekket nedkalt av tallene, men fortsatt var uleselig. Da det ikke var godt nok flyttet han den opp over bokstavene. Og da heller ikke dette var godt nok, tok han den av, men etter mye besvær og uvillig.

Det var andre mangler ved mopeden, og han hadde heller ikke vognkortet med, men han ringte, og noen kom med det. Han var da ilagt gebyr for ikke å ha med vognkort, men dette rev han i stykker foran ansiktet til politibetjent Andersen.

Politibetjent Andersen forklarte videre at han tidligere da han kjørte i UP; ved to anledninger stanset tiltalte for å kjøre for fort, og ved begge anledninger brukte de blålys for å stanse ham og han stanset uten problemer.

Tiltalte har erkjent at han kjørte med uleselig skilt, men ikke at han unnlot å stanse for kontroll.

Retten legger forklaring fra politibetjent Andersen til grunn, og finner bevist ut over rimelig tvil at tiltalte har forholdt seg slik det er beskrevet i tilleggstiltalebeslutningens post II og III, og at han i det minste har handlet uaktsomt.

Torsdag 15. juni 2006 var politiet i Skiensveien 11 i Larvik for å pågripe tiltaltes leieboer i sokkeletasjen. Politiet hadde banket på hos leieboer, og hadde fått kontakt med vedkommende da tiltalte kom i et vindu over og ropte at han "ikke ville ha søppel i gården". Han oppfordret også leieboeren til ikke å lukke opp eller medvirke. Og han holdt en katt ut vinduet, og gjorde utfall som om han skulle kaste katten på tjenestemennene. Retten finner det ikke tvilsomt at tiltalte ved denne anledning forulempet tjenestemennene under den lovlige utførelsen av tjenesten. Tiltalte har overfor den sakkyndige ved den prejudisielle observasjonen, erkjent at han brukte det angitte uttrykk, og at dette var "dumt".

Retten finner bevist ut over rimelig tvil at tiltalte handlet med forsett.

Søndag 16. juli 2006 var tiltalte involvert i en tollkontroll ved Sandefjord tollsted. Det ble foretatt kontroll av to biler hvor tiltalte var passasjer i den ene og retten oppfattet at hans fetter og noen andre var i den andre bilen. Bilen med tiltalte kjørte fra stedet, men kom tilbake mens tollerne holdt på med den andre bilen. Tiltalte var svært aktiv med skjellsord og skrik og bråk, og søkte på den måte å hindre tollbetjentene i å gjennomføre kontrollen. Fører av den andre bilen kastet bilnøklene til tiltalte som også tok med en pose med varer som tilhørte den bilen som skulle kontrolleres, og sammen med en annen løp de av gårde. Tollbetjent Mosby Larsen forsøkte å løpe etter, men da ble det en tilspisset episode ved bilen og hun måtte gå tilbake. Tiltalte kom nærmere og ropte skjellord til Mosby Larsen, blant annet "jævla hore". Hun var ikke i tvil om at dette var rettet til henne, og ikke til andre av tollbetjentene.

Tiltalte forsvant i den bilen han opprinnelig var passasjer i, men ble stanset av politiet kort etter og ført tilbake til tollstedet for avklaring av situasjonen.

Retten finner her bevist ut over rimelig tvil at tiltalte ved denne anledning forsettelig hindret tollvesenet under deres utførelse av kontrollen, også slik at tollvesenet kun fikk gjennomført en utvendig kontroll av angjeldende kjøretøy. Selv om han ikke fysisk var

involvert med noen av tjenestemennene, hjalp han en annen ved at han mottok nøklene til bilen og noen av tollvarene og løp fra stedet, og derved var Tollvesenet forhindret fra å få bilen inn i tollgarasjen og sjekke bilen innvendig. Også hans ukvemsord og høyrestede snakk var forstyrrende og hindret dem i utførelsen av arbeidet.

Tiltalte blir etter dette domfelt etter tilleggstiltalebeslutningen av 6. november 2006.

Tilleggstiltalebeslutningen av 27. november 2006.

Ved ransaking hjemme hos tiltalte ble det funnet en datamaskin det ble tatt beslag i og som er kontrollert med sikte på å finne straffbare forhold i relasjon til tiltaltes forhold til organisasjonen Vigrid og Thor Tvedt. Tiltalte har bekreftet at det er hans datamaskin. Ved undersøkelsene fant politiet barnepornografisk materiale – bilder og korte videoer.

Aktor og forsvarer er enige om at det er slike bilder og videofilmer som går inn under definisjonen av barnepornografi i straffeloven § 204, og retten går ikke nærmere inn på beskrivelse av materialet, annet enn at det er noen bilder som er kjent av politiet fra tidligere, og en rekke bilder som ikke er kjent. Det dreier seg blant annet om nærbilder av kjønnsorgan, samleiescener mellom barn og voksne, mellom barn, suging av penis m.v, og det er video av en voldtekt at en skolepike.

Det er ikke tvil om at dette er bilder og filmer som det er straffbart å laste ned, anskaffe eller besitte.

Bildene er funnet lagret på tiltaltes harddisken under filer med navnet "Oyvind" og under mine dokumenter, mine mottatte filer.

Det legges imidlertid til grunn at de filene der bildene og filmene er lagret, er steder hvor de automatisk legger seg når de lastes ned. Man behøver ikke gjøre noe aktivt ved lagringen for at de skal komme i disse filer. Det ligger i oppsettet på maskinen med den aktuelle programvare.

Men for å finne de bilder og filmer det gjelder, må man aktivt ut og søke på nettet etter denne type materiale. Av de nedlastede filer fremgår navn på filene, som klart viser at det er søkt etter barnepornografisk materiale. Det er ikke navn som viser at man har søkt etter noe annet og lovlig og fått ned disse bildene og filmene.

Videre må man, får å laste ned både bilder og video, akseptere nedlastning eller bekrefte dette. Man kan gå inn og se filmer og bilder uten å laste ned disse, og det er ikke noe andre kan legge inn på maskinen, uten å operere den konkrete maskin.

Tiltalte har heller ikke benektet at materialet befinner seg på hans maskin, og således i hans besittelse. Han har imidlertid benektet å ha lastet det ned, og oppgir at mange andre har tilgang til maskinen. Det er ikke kode for å komme inn på maskinen eller på hans

område, og blant annet Thore Tvedt bebor leiligheten. Den brukes også som møtested for ungdommer som er interessert i det Vigrid står for, og tiltalte fremholder at disse kan ha lastet ned og lagret materialet det gjelder.

Politiet har undersøkt alt materiale på maskinen, men har ikke funnet forhold som viser at det ligger materiale andre har laget eller lagret. Retten oppfattet at det ikke var spor som tydet på at andre brukte maskinen.

Det er en betydelig mengde musikkfiler som er nedlastet, og det er ikke fra tiltaltes side hevdet at dette ikke er hans.

Etter rettens mening har det formodningen mot seg at ungdommer på denne måte skal laste ned og lagre denne type materiale på en annens maskin slik det er gjort her.

Det følger av lovens forarbeider at det ikke regnes som besittelse i lovens forstand dersom en person kun leser eller ser på barnepornografisk materiale på egen PC uten at materialet er lagret på maskinens harddisk eller diskett. Mellomlagring av materialet uten at det er blitt lagret på brukerens harddisk eller diskett, regnes ikke som besittelse. Bakgrunnen for denne grensedragningen er at en ikke ønsker å ramme de tilfeller der en person under surfing på internett støter på materiale som vedkommende ikke lette etter eller forventet å se. Det er ikke tilfelle her i det alle bildene og filmene er lagret på harddisken, noen av filmene er også forsøkt lastet ned flere ganger fordi nedlastingen er avbrutt.

Straffeloven § 204 a rammer også uaktsom overtredelse, jfr bestemmelsens tredje ledd. Det vil da være spørsmål om det i tilfelle var uaktsomt av tiltalte å la sin datamaskin være så tilgjengelig for andre at de kunne laste ned og lagre barnepornografisk materiale på hans maskin. Det er opplyst at tiltalte er en kyndig mann og en mann som kjenner sine rettigheter, og retten legger til grunn at dersom hans maskin ble brukt av andre til dette formål, ville han oppdaget det.

Retten finner at det ikke foreligger rimelig tvil om at tiltalte enten selv har lastet ned det angjeldende materialet, eller var klar over at det befant seg på hans PC.

Retten finner etter dette bevist ut over rimelig tvil at tiltalte har forholdt seg slik det er beskrevet i tilleggstiltalen av 27. november 2006.

Straffutmåling.

Tiltalte er tidligere domfelt for en trafikkforseelse og er også botlagt for tilsvarende forhold. Begge forhold er fra 2005.

Det bærende ved straffutmålingen er truslene mot politiet og overtredelse av straffeloven § 204 a.

Retten er kommet til at straffen settes til 8 måneder slik aktor har nedlagt påstand om, og hvor 90 dager skal sones og 5 måneder gjøres betinget med en prøvetid på 2 år uten særlige vilkår.

Ved straffutmålingen har retten sett hen til at tiltalte domfelles for 3 tilfeller av alvorlige trusler mot politiet. Politiet har et særlig krav på beskyttelses i sitt arbeid og allmennpreventive hensyn tilsier en streng reaksjon ved slike overtredelser. Dette frøngår også av rettspraksis.

Befatning med barnepornografi innebærer en utnyttelse av og i ytterste konsekvens en tilskyndelse til de til dels grove overgrep som finner sted mot barn. Nedlasting av barnepornografisk materiale er blitt et stort samfunnsproblem, en lukrativ virksomhet for de som produserer, og til stor skade for de barn og ungdommer som brukes. Det er også med på å strekke grensen for hvilke overgrep som kan skjø i det det synes som om de som ønsker å se slike bilder og videoer, stadig krever mer og grovere forhold. De barna som utnyttes er gjenkjennbare og derved er belastningene enda større. Det virker som om hvis tilgangen er lettere og bedre, er det stadig flere som finner interesse av å se og laste ned og utnytte, og disse forhold må motarbeides.

Hos tiltalte er det funnet i alt 52 bilder og 14 videoklipp med barnepornografisk innhold. Dette anses som en mindre mengde. Det er heller ikke av de aller groveste, det meste er nakenbilder, men det er også film av voldtekt av mindreårig og samleiescener med barn. Når det gjelder forholdene omhandlet i tilleggstilltalebeslutningen av 6. november postene II, og III er straffeloven § 63 annet ledd gitt anvendelse. For øvrig er straffeloven § 62 første ledd lagt til grunn.

Retten har ved vurdering av straff også sett hen til den belastning mediadekningen har vært for tiltalte.

Tiltalte har i sakens anledning utholdt varetekt i 79 dager som kommer til fradrag ved soningen jfr straffeloven § 60. Aktor har bedt om at den ubetingede del av straffen anses avsonet ved utholdt varetekt. Retten er under noe tvil kommet til det samme. Det er henvist til det spesielle forhold tiltalte har, og at det er liten tid som gjenstår.

Inndragning:

Det er nedlagt påstand om inndragning av det våpen som er funnet i tiltaltes leilighet, samt kniver og datamaskinen.

Våpenet er et luftvåpen og således ikke registreringspliktig. Tiltalte har gjentatt truet med å bruke skytevåpen overfor politiet. Han bør derfor ikke ha våpen av noe slag. Han har hevdet at våpenet tilhører Thore Tvedt. Våpenet er funnet i tiltaltes leilighet, og retten ser ikke bort fra at det var dette tiltalte hentet og hadde ved trusselen omhandlet i tiltalebeslutningen post I.

Når det gjelder de beslaglagte knivene anses disse ulovlige i seg selv, og svært farlige. Det beslaglagte sverd er oppgitt å være et sermonsverd, men også det kan være farlig som stikkredskap. Det er opplyst at det er en pyntegenstand som stod i en konsoll eller liknende. Retten er under tvil kommet til at sverdet ikke inndras. Tiltalte har benyttet gåstavene under en straffbar handling, vilkårene for å inndra disse er til stede.

Når det gjelder datamaskinen, type Phillips Freeline med tilbehør, er denne brukt ved straffbare handlinger, og inndras til det offentlige. Retten finner at formålet med bestemmelsen som setter straff for handlingen gjør det påkrevet at maskinen inndras. Uten datamaskinen kunne den straffbare handling ikke bli begått, og også signaleffekten er viktig.

Saksomkostninger:

Tiltalte er domfelt i overensstemmelse med tiltalene og skal etter hovedregelen i straffeprosessloven § 436 dømmes til å betale saksomkostninger til det offentlige. Retten finner ikke at det er slike omstendigheter til stede at saksomkostninger kan unnlates.

Det er heller ikke slike opplysninger om tiltaltes økonomiske forhold at det er grunnlag for å anvende unntaksregelen i straffeprosessloven § 437 tredje ledd. Tiltalte er oppgitt å være arbeidsledig og mottar ledighetstrygd, men har to leieboere.

Saksomkostningene fastsettes til kr 3 000.

Dommen er enstemmig.

D o m s s l u t n i n g :

1. Øyvind Heian, født 16.12.1980, dømmes for overtredelse av straffeloven § 204 a første ledd bokstav a, straffeloven § 227 første straffalternativ, straffeloven § 128, straffeloven § 326 nr 2, straffeloven § 326 nr 1, vegtrafikkloven § 31 første ledd, jfr forskrift av 25 januar 1990 nr 92 om bruk av kjøretøy § 2-5 og vegtrafikkloven § 31 første ledd nr 10 første ledd til fengsel i 8- åtte- måneder, jf. straffeloven § 62 og § 63 annet ledd hvor 90 – nitti – dager gjøres ubetinget og anses sonet ved utholdt varetekt, og hvor fullbyrdelsen av resten, 5 – fem – måneder utsettes med en prøvetid på 2 – to – år jfr straffeloven §§ 52-54.
2. Øyvind Heiana født 16.12.1980 dømmes til å få inndragning i medhold av straffeloven §§ 35 og 37b av et Gamo luftgevær, to kniver, et par staver og er Phillips Freeline data-anlegg.
3. Øyvind Heian dømmes til å betale saksomkostninger til det offentlige med kr 3 000 – kronertretusen 00/100.

Retten hevet

Randi Caristedt
Jan Roger Fevang
Pernille Jacobsen

Domfelte var ikke til stede ved avsigelsen av dommen. Den må forkynnes for ham med opplysning om adgangen til å bruke rettsmidler, frist og fremgangsmåte. Det er avtalt at tiltaltes forsvarer sørger for at domfelte møter til avtalt tid til fremmøteforkynning i Larvik tingrett. Dersom tiltalte ikke møter må dommen forkynnes av politiet.